

[Hans Hansen (Rørby).]

Partierne vilde lægge et Pres paa deres Medlemmer, saa vidt det er muligt, for at fremme Grundskyldskommissionens Arbejde, saa vi kan faa en effektiv Grundskyldslovgivning, der kan overflødiggøre alle disse Diskussioner om Bygningsbeskatning og alt det, vi her stadig bliver stillet over for.

Jeg anerkender altsaa, at det her foreliggende Lovforslag er et Skridt i den rigtige Retning, og jeg vil gerne tilsige Retsforbundets Støtte til dets Gennemførelse.

Indenrigsministeren (Smørum): Ordføreren for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, udtalte, at han nærmest havde faaet det Indtryk af mine Udtalelser, at jeg var enig i de Grundbetragtninger, hvorefter dette Lovforslag er udarbejdet, og det ærede Medlem har i saa Henseende forstaaet mig rigtigt. Men det ærede Medlem tilføjede saa, at han syntes, Konsekvensen heraf maatte være den, at jeg uden videre kunde give Tilsagn om at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Det kan jeg imidlertid ikke, og jeg skal nærmere begrunde, hvorfor jeg ikke saadan uden videre kan gaa med til Gennemførelse af Forslaget.

Efter den gældende Boligstøttelovs Regler er nye Beboelsesejendomme, Kontorer og Forretningsejendomme fritaget for sognekommunale Skatter og for Statsskatter, men ikke for Amtsskatterne. Det Forslag, der her behandles, betyder saaledes en Udvidelse i to Retninger, idet det dels omfatter alle Bygninger, altsaa ogsaa Industribygninger og Landbrugsbygninger, og dels alle Skatter, altsaa ogsaa Amtsskatterne. Medens den første Del af Udvidelsen maaske kan siges at være lige saa velbegrundet som den nugældende Regel, maa jeg være meget betænkelig ved uden nærmere Undersøgelse af Konsekvenserne at udvide Skattefritagelsen til ogsaa at gælde Skat til Amtskommunen. Naar Amtsskatterne hidtil har været undtaget i Fritagelsesbestemmelserne efter Boligstøttelovgivningen, er det vel, fordi Amtskommunerne udelukkende har de faste Ejendomme som Skatteobjekt, og fordi man derfor har været betænkelig ved at gribe ind i dette System, før hele Spørgsmaalet om Amtskommunernes Skatteudskrivning er nøjere prøvet i Skattekommissionen. Jeg tænker, at det ærede Medlem, som har været med i disse Forhandlinger, vil give mig Ret i, at det nok er en af Grundene til, at man har holdt Amtsskatterne ude, naar der ellers har været Tale om at give Skattefrihed for Nybyggeri.

Den Motivering, der blev givet af Ordføreren for Forslagsstillerne, for, at Ejendomsskylden er skadelig for Byggeriet og hemmende for Initiativet, er Betragtninger, jeg heller ikke er fremmed for, og som jeg tror der kan anføres mange gode Grunde og Argumenter for Rigtigheden af. Men man maa vel retfærdigvis indrømme, at Byggeriet i Øjeblikket mere er begrænset og hemmet af Mangel paa Materialer end af Mangel paa Initiativ, og jeg kan derfor ikke erkende, at man kan gaa til at gennemføre disse vidtrækkende Skattebestemmelser uden en nærmere og grundigere Undersøgelse.

Efter Bestemmelserne i Lovforslagets § 3 maa Ejendomsskyld til Sogne- og Amtskommuner fremtidig ikke opkræves med højere Promille end Gennemsnittet for de 3 Skatteaar 1946—47, 1947—48 og 1948—49, uanset med hvilken Promille Grundskyld paalignes. Det vil betyde, at det faste Forhold, der ifølge den gældende Skattelovgivning er imellem Ejendomsskylds- og Grundskyldspromillen, idet Ejendomsskyldspromillen for Amtskommunerne er $\frac{3}{5}$ og for Sognekommunerne $\frac{3}{4}$ af Grundskyldspromillen, fremtidig ophæves.

Lovforslagets Virkninger bliver lettere overskuelige for Statsskattens Vedkommende. Det vil betyde, at der bliver et noget mindre Provenu til Staten, og det kan ikke volde særlig store Betæneligheder. Det er et Omraade, som ikke hører ind under mig, men under Finansministeren, men meget vidtrækkende finansielle Virkninger vil det ikke kunne faa. For de kommunale Skatter betyder det imidlertid, at de Beløb, der ellers bliver opkrævet paa Bygningerne, fremtidig skal tages som Grundskyld, idet der ikke stilles Forslag om Ændring af Delingsforholdet i den samlede Skat til Kommunen, den Del, der lignes paa Ejendommene, og den Del, der lignes paa Indkomsterne.

Jeg maa sige, at dette at lade det Beløb, som Skattefritagelsen andrager — og her tænker jeg kun paa den Skattefritagelse, vi har i Henhold til Byggestøttelovgivningen —, overføre paa Grundskylden, er en praktisk Foranstaltning, og den Tanke har mange Sogneraadsformænd arbejdet med i længere Tid, ikke mindst i Københavns Omegn, og jeg tror, det er en Tanke, der fortjener grundig og nøje Overvejelse. Det er ikke rimeligt, som det er nu, at de gamle Ejendomme, med den Stigning der sker i Skatterne, stadig faar forøgede Ejendomsskatter. Den Skævhed, der er, vilde blive udlignet noget, hvis man lod